

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 647 יום ה' 17 בינואר 2013

השבוע בגיליון

מיסוי תשלומים בתקופת בחירות

עדכונים מהשטח

כונס של רשות המסים אינו רשאי לעשות בקופת הכינוס כרצונו

מאמר פסיקה

מ"ה – בהחזר מס לנישומים יש להתחשב במדד שלילי //
מע"מ – קיזוז חשבונות פיקטיביות בענף המתכות בעקבות "פרשת גלאס" //
מינהלי – אין זכות "ערר" על קנס מנהלי קצוב //

27 חודשי מאסר בגין הפעלת אתר הימורים // דייל הבריה "זמן אויר" //
הרשעה: עבירות מס ומרמה בהתאחדות לכדורגל // קנס שיא ל – HSBC
והסכם לפיו נגמרו "המשחקים" //

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

מיסוי תשלומים בתקופת בחירות

כהגדרתן בסעיף 28 לחוק המפלגות; סיעת אם, סיעה או רשימה כהגדרתן בחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993; מועמד לראש רשות מקומית כמשמעותו בחוק הבחירה הישירה.

◆ **הוראות לגבי תשלום בתקופת הבחירות** - על אף הוראות כל דין לא יראו תשלום שניתן למקבל-כהכנסה כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה; כשכר או כתמורה בשל עסקה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, למעט לגבי תשלום שניתן למקבל תמורת נכס שהוא מוכר במהלך עסקיו או תמורת שירות שהוא נותן במהלך עסקיו; כהכנסה לענין חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995; כהכנסה לענין חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, ולענין חוק מס מקביל, התשל"ג-1973.

◆ על אף האמור לעיל, לגבי הכנסה כהגדרתה בסעיף 1 לפקודה, יראו תשלום שניתן למקבל שהוא נער (עד גיל 18) כהכנסת עבודה, כמשמעותה בסעיף 2(2) לפקודה, ויחולו לגביה הוראות סעיף 164 לפקודה.

◆ **מקבל שאינו נער (דהיינו מעל גיל 18) חייב במס בשיעור מס מיוחד 25%**. בשעת תשלום לפי סעיף זה - ינכה המשלם את המס המיוחד וישלמו לפקיד השומה במועד שנקבע בתקנות, בצירוף דין וחשבון שיגיש באותו המועד כפי שנקבע בתקנות; יעביר את דמי הביטוח כמשמעותם לפי חוק הביטוח הלאומי, למוסד לביטוח לאומי.

◆ יראו את המס המיוחד כמס הכנסה לענין שומה, גביה ועונשין לפי הפקודה; הסכום שבהגדרה "תשלום", יתואם לפי סעיף 120 לפקודה, יראו אותו כתקרת הכנסה והוא יעוגל ל-100 ש"ח הקרובים.

◆ ביום שלישי הקרוב בתאריך 22.1.2013 ייגשו אזרחי המדינה לקלפיות לממש את זכותם, להצביע בבחירות לכנסת ה-19.

כידוע, בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק יסוד הכנסת, יום הבחירות הינו יום שבתון.

◆ בהתאם להוראות חוק מיסוי תשלומים בתקופת בחירות, התשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק"), ישנן הקלות מס ו/או שיעור מס מיוחד - 25% מס (להלן: "שיעור מס מיוחד"), ללא זכות לניכוי, לקיזוז, לפטור או להפחתה כלשהם, שיחולו על "תשלום" "בתקופת הבחירות", על ה- "מקבל" מאת ה- "משלם".

◆ **"תשלום"** - תמורה, בכסף או בשווה כסף, בעד עבודה או שירות בשל הבחירות, שנעשו בתקופת הבחירות, בעד הסעת נוסעים או הובלה או החזר הוצאות בשל הבחירות שבוצעו או הוצאו, לפי הענין, בתקופת הבחירות, **עד לסכום של 8,700 ש"ח**, ובלבד שלא ניתנה במהלך עסקו, משלח ידו או עבודתו של המקבל (לאור פניות למערכת יצויין, כי תקרת הסכום הרשום בחוק-7,500 ש"ח עודכן במסגרת העדכונים השנתיים לשנת 2013: הודעת הרשות על שינויים במערכת הניכויים לשנת

המס 2013 מיום 20.12.12. לנוחיותכם בעמוד 7).

"תקופת בחירות" - תקופה של 30 ימים המסתיימת 3 ימים לאחר היום שבו נערכות הבחירות לכנסת (עפ"י חוק הבחירות לכנסת).

"מקבל" - מי שמקבל תשלום מאת משלם או מטעמו ובלבד שהוא מועסק על ידי המשלם, או נותן לו שירות, לפי הענין, בתקופת הבחירות בלבד.

"משלם" - כל אחד מאלה: מפלגה כהגדרתה בסעיף 1 לחוק המפלגות; רשות שעל פי דין ממונה על ביצוע בחירות; מועמד לבחירות מקדימות

כונס של רשות המסים אינו רשאי לעשות בקופת הכינוס כרצונו
מירב שחר, עו"ד ונוטריון *
גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

שטופמן, כי נוכח הוראת ס' 8 [5] לחוק השליחות (המטיל חובה על שלוח להימנע ממצב ניגוד עניינים בין אינטרס שולחו לאינטרס צד שלישי כלשהו). וכן, משנתמנה ב"כ זוכה לכונס נכסים בכינוס מסויים, נפסקים יחסי השליחות שבינו לבין הזוכה לעניין הכינוס הספציפי.

בהלכת וולטקס צמרון (ע"א 522/72) נקבע, כי כל רכוש הבא לידי כונס הנכסים הוא מחזיק בו לא בשם הנושה כי אם בשם בית המשפט, ובידי בית המשפט ההחלטה הסופית מה יעשה בו.

עוד נאמר בהחלטתה של כב' הרשמת כי אין דינו של **כונס נכסים כדין עורך דין המייצג לקוח**, שאז ומכוח ס' 88 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1981, בוחנים באם ניתנה הסכמה מפורשת של הלקוח, נבחנת מערכת היחסים החוזית בין הצדדים [האם וויתר עורך הדין למשל על זכותו לעכבון ולקיצוץ] וכיו"ב, בנוסף לתנאים הנוספים שבסעיף. **יחסי השליחות שבינו עו"ד לוי לרשות המסים אינם נושא לדין בהחלטה הנ"ל.**

בנוסף הוחלט כדלקמן:

1. מאחר וקופת הכינוס מוחזקת בידי עו"ד לוי כ"נאמן" לא ניתן כלל לקזז כנגדם חיוב כספי נטען אותו חב הזוכה לעו"ד לוי. לא חל ס' 53 לחוק החוזים.
 2. הנאמנות הנוצרת בפעולת כונס היא כלפי הערכאה שמינתה אותו, קרי ההוצאה לפועל, ועל כך חלה מערכת הדינים המיוחדת של חוק ההוצאה לפועל בכלל, והוראת ס' 54 [ד]-בפרט. כלל כספי הכינוס דינם להיות מועברים לאלתר לתיק ההוצאה לפועל נשוא ההחלטה. ואין מקום לבחון כלל אף את האפשרות לעכב כספים המגיעים לנאמן.

3. לנוכח התנהלותו של עו"ד לוי, התירה הרשמת לרוכשת הנכס, לעתור לפי ס' 58 לחוק ההוצאה לפועל לחיובו של עו"ד לוי בפיצוי בגין כל נזק מוכח שנגרם לה כתוצאה מפעולותיו המשוללות יסוד.

4. לעו"ד לוי אין ולא הייתה כל סמכות לעכב ו/או לקזז את הכספים שהוחזקו על ידו כנאמן של רשם ההוצאה לפועל בתפקידו ככונס נכסים, לא את אלו שבהם היה עליו לעשות שימוש לשם תשלום מסים והוצאות כינוס לשם שכלול זכויות הרוכשת, ולא הכספים האחרים. לכל היותר יכול היה במסגרת תביעה כספית כנגד הזוכה לעתור לקבלת עיקול זמני על כספים שיגיעו לזוכה בחלוקת קופת הכינוס. "כל מהלך משפטי אחר בו נקט פסול, משולל יסוד ומהווה הפרה חמורה ביותר של חובותיו ככונס נכסים".

5. לבסוף, בגין התנהלותו של עו"ד לוי, הורתה כב' הרשמת לחייבו בהוצאות משפט של הרוכשת בסך של 24,000 ₪ בצירוף מע"מ.

* **מירב שחר, עו"ד ונוטריון - שותפה במחלקה המסחרית של משרד עו"ד גולדמן ושות' ומרכזת את תחומי המשפט המסחרי, הנדל"ן, דיני פירוק וגביה.**

♦ **האם עורך דין שמונה ע"י רשות המיסים ככונס נכסים למימוש נכס, רשאי לקזז מקופת הכינוס כספים שלטענתו חייבת לו אותה רשות המיסים ?**

♦ **לאחרונה (26.12.12) ניתנה החלטת לשכת ההוצאה לפועל (כפר סבא), ע"י כב' הרשמת עמית גולדשטיין-ליבר באשר לשאלה האמורה. בהחלטה קצרה ועניינית הוכרעה השאלה – בשלילה !**

♦ **עובדות המקרה היו כדלקמן:**

בתיק הוצאה לפועל מונו שני כונסי נכסים (עו"ד דוד לוי בתיק ההוצאה לפועל ועו"ד ויניצקי בביהמ"ש) למכירת נכס. הנכס נמכר לרוכשת, אולם במשך זמן רב, ובניגוד להוראות ההסכם, לא קיבלה הרוכשת את אישורי המיסים להם התחייבו הכונסים שמונו. בפועל, חלוקת העבודה היתה כדלקמן: עו"ד ויניצקי פעל להשגת הסכם המכר ואילו עו"ד לוי החזיק בכספי קופת הכינוס, מתוכם אמור היה עו"ד לוי לשלם את המיסים החלים על עסקת המכר ולעתור לחלוקת קופת כינוס. אולם, לאור טענות שעמדו לעו"ד לוי כנגד רשות המיסים, לא ביצע את האמור.

♦ **עו"ד לוי טען**, כי בפברואר 2012 הגיש תביעה בסך 2.5 מיליון ₪ - לצרכי אגרה (במקום 5.3 מיליון ש"ח) כנגד רשות המיסים בגין כספים שלטענתו היא חבה לו וטען, כי הוא זכאי לטענת קיצוץ ועכבון כמו רשות המיסים. עוד טען, כי אין לרשות המיסים זכויות יתר ולמעשה חלות עליה חובות תום לב מוגברות כרשות ציבורית. מסיבה זו ביקש עו"ד לוי. יצויין, כי התביעה עדיין מתבררת בבימ"ש השלום (ת.א. 38014-02-12).

♦ **רשות המיסים הצטרפה לטענות הרוכשת וטענה**, כי חרף החלטות של לשכת ההוצאה לפועל, לא הגיש עו"ד לוי דו"ח כספי ובקשות לחלוקת קופת הכינוס לרבות אי דיווח דבר הכספים המוחזקים בידיו בנאמנות, המס בגין עסקת המכר בידי הכונסים טרם שולם. בנוסף, על עו"ד לוי, לשלם לאלתר את כל חובות המס וכן להמציא דוחות כספיים.

כב' הרשמת קבעה, **מבלי שהרוכשת כלל נדרשה להגיש, כי "די בנתונים לעיל ובהלכה הפסוקה והדין, כדי לדחות מיניי וביי את טענות עו"ד לוי".**

♦ **הרשמת נתנה סקירה קצרה** באשר לתפקידיו של כונס נכסים, בין היתר, ציינה כי כונס מתמנה לנכס ספציפי (סעיף 53 (א) לחוק ההוצאה לפועל). כמו כן, ציינה מה הן סמכויות וחובות הכונס על פי הדין (ס' 54 לחוק ההוצאה לפועל).

עוד צויין בהחלטה כי כונס שללא הצדק סביר לא מילא אחר חובותיו לעיל, רשאי הרשם לחייבו (בהחלטה שדינה כפסק דין) בפיצוי הנזק שגרם (סעיף 58 (א) לחוק ההוצאה לפועל).

♦ **על היות כונסי נכסים שמונו בהוצאה לפועל 'פקידי בית משפט' החבים בנאמנות לבית המשפט בלבד ובציות להוראותיו, עמדו בתי המשפט בסדרת הלכות.**

בבר"ע [ת"א] 2130/02 מיסטר מאני ישראל בע"מ נ. שמואל מטלון (נבו) (7.10.03), קבעה כב' השופטת

בהחזר מס לנישומים יש להתחשב במדד שלילי
ת"א 11-02-5664 טבע תעשיות בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
אינגה אייזנברג, עו"ד

הבהירה, כי במסגרת כל הוראות אלה היא נוקטת בגישה אחידה לפיה יש להתחשב במדד שלילי, ובלבד שהסכום לא יפחת בסופו של דבר מסכום הקרן. לנוכח המסקנה העקרונית לעניין פרשנות סעיף 159א(א) לפקודה, ספק אם יש צורך להידרש לטענות התובעת בעניין זה. מעבר ציין ביהמ"ש, כי בפועל הנתבעת נקטה בדרך הנטענת על ידה אף במגעים עם התובעת. כך נהנתה התובעת מיתרת זכות בגין הפרשי הצמדה שליליים במסגרת הפעלת סעיף 187א לפקודה; וכך הוקטנו קנסות לפי סעיף 190א(1) לפקודה. המדינה הבהירה, כי לעניין זה קיים סייג במסגרת חישוב קנסות, כך שהתחשבות במדד שלילי לא תביא למצב בו יצא חוטא נשכר ולחוטא ישולם סכום בזכות. הגיונה של מדיניות זו ברור, מבוסס היטב בשיקולי מדיניות, ולמעשה אף התובעת אינה מעלה על דעתה, כי יש לנקוט בשיטה אחרת. מאחר ומהראיות עולה שהנתבעת נקטה בפועל בגישה אחידה לפיה הובאו המדדים השליליים בחשבון בכל ההקשרים, אף כאשר הפעלתם הביאה ליתרות זכות לנישומים שלכאורה חבו כספים לנתבעת, הרי שהבסיס לטענות בכתב התביעה, שעסק בחוסר התאימות ובמדיניות האיפה והאיפה שנוקטת הנתבעת, נשמט מאליו.

בסיכומיה טענה התובעת, כי היה על הנתבעת לפעול בהתאם להנחיית הנציבה. באותה עת, הייתה שרירה וקיימת ההנחיה לפיה בכל הקשרי המס אין לקזז את המדד השלילי מהריבית. לפיכך, אף אם מדיניות זו השתנתה לאחר מכן על רקע הוראות הביצוע 13/2004 מיום 25.3.04 או מסקנות דוח הצוות מיוני 2004, הרי שהבאה בחשבון של מדד שלילי בתקופה שבה אמורה הייתה הנתבעת לפעול עפ"י הנחיית הנציבה, מהווה עילה להשבת הסכום שהושט עליה.

בהקשר זה סבור ביהמ"ש, כי הדין עם הנתבעת. לו הייתה עולה במפורש הטענה לפיה הנחיית של הנציבה חייבה את הנתבעת, ולפיכך יש לראות את פעולת הנתבעת ככזו שנעשתה באופן המקום לתובעת זכות להשבת המס שנגבה שלא כדין לשיטתה, ניתן היה להביא ראיות לעניין זה, והחקירות היו נושאות אופי שונה בתכלית. סוגיה זו לא עלתה כלל עד לשלב הסיכומים. כפועל יוצא מכך הסתפקה הנתבעת בחקירה נקודתית ולא העמיקה בניסיונות לברר באיזה הקשר יצאה ההוראה, באיזה אופן, האם הופץ חוזר ולמי הופץ, והאם הייתה הכוונה להחיל הנחיה זו באופן מיידי.

תוצאה:

התביעה נדחתה.

ניתן ביום 23.12.2012

ב"כ התובעת: עו"ד צבי וולפסון ועו"ד יובל ישי

ב"כ הנתבע: עו"ד ניר סרי ועו"ד חגי דומברוביץ',

פרקליטות מחוז ירושלים

התובעת, חברה ציבורית, שילמה בכל המועדים הרלוונטיים לתביעה מקדמות בגין הכנסותיה, בהתאם לסעיפים 174 ו-175 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). בשנים הרלוונטיות נערכו ע"י הנתבעת חישובים לאחר אישור השומה ונמצא, כי הנתבעת זכאית להחזרי מס. אלה הושבו לה בהתאם לחישובים שערכה הנתבעת. לטענת התובעת הופחתו סכומי החזר במהלך החישוב שנעשה ע"י הנתבעת בשל העובדה שבחלק מהחודשים באותן שנות מס חלו מדדים שליליים, והתובעת הביאה מדדים שליליים אלה בחשבון כהפחתה בעת חישוב החזר. סכום ההפחתות בשל המדדים השליליים בגין שנות מס אלה, עפ"י החישוב שערכה התובעת עת הגישה את כתב התביעה, הסתכם ב-7,068,956 ש"ח. לאחר שהוגשו תצהירי הנתבעת, בהם נכללו חישובים בנוגע להפחתה בשל מדדים שליליים ולמועד בו יש לבצע את החישוב, הסכימה התובעת, כי נפלה טעות בחישוביה, וכי סכום עומד על כ-5,994,000 ש"ח.

מחלוקתם של הצדדים סובבת את הוראת סעיף 159א(א) לפקודה. התובעת טענה בכתב התביעה, כי פרשנותה של הנתבעת לסעיף 159א(א) לפקודה אינה עקבית, וכי על אף שבהקשרים שונים פירשה רשות המיסים את הסעיף ככזה המתעלם ממדד שלילי ומעמיד את הפרשי הצמדה על 0% במקרה שחל מדד שלילי, הנהיגה רשות המיסים חריג לכלל זה דווקא במקום בו מדובר בביצוע החזרי מס לנישומים. התובעת טענה, כי לא ניתן להסכים עם פרשנות מעין זו, ויש להחיל גם על החזרי המס את אותן הכלל החל בכל ההקשרים האחרים.

לטענת הנתבעת, היא התחשבה ומתחשבת במדדים שליליים, ולא העמידה את המדד על אפס אחוז בתנאי דיפלציה. כהוכחה לדרך הפעולה העקרונית בה היא נוקטת ציינה הנתבעת, כי כך פעלה גם בעניינה של התובעת עצמה, כאשר במסגרת יישום התמריץ על פי סעיף 187א לפקודה הפחיתה מחובה של התובעת סכום בגין הפרשי הצמדה שליליים, וכך גם עשתה כאשר הוטל קנס על התובעת לפי סעיף 190 לפקודה. לפיכך טענה הנתבעת, כי היא פועלת באופן קוהרנטי לכל רוחב החזית, וממילא נשמט הבסיס תחת כל טענות התובעת, המבוססות על ההנחה לפיה נוקטת הנתבעת בדרך פעולה שאינה אחידה ועקבית.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים – כב' הש' רם וינוגרד:

ביהמ"ש קבע, כי פרשנות הנתבעת להוראת סעיף 159א(א) לפקודה, כי יש להפחית את המדד השלילי בעת חישוב החזרים לנישום, היא הפרשנות העולה בקנה אחד עם הוראות הפקודה, עם לשון הוראת סעיף 1 לפקודה, עם תכלית החקיקה.

בכתב התביעה נטען לחוסר קוהרנטיות בפרשנות שמעניקה הנתבעת להוראות בפקודה ולדרך חישוב שונה במסגרת כל אחת מהוראות. הנתבעת

קיצוץ חשבוניות פיקטיביות בענף המתכות בעקבות "פרשת גלאם"
 ע"מ 10-1173-06 יעקב פאר נ' מע"מ חיפה
 ירון הרוש, עו"ד

רכשה בתקופה הרלבנטית את המתכות שנטען, כי מכרה למערער. מתברר, כי חברת ג.נ.ה.ג.נ. כלל לא היתה פעילה ולא הובאו ראיות על דו"חות שהגישה החברה בתקופה הרלבנטית. אין גם כל ראיה על הסכם בין המערער לג.נ.ה.ג.נ. או על הזמנת סחורה מג.נ.ה.ג.נ. המערער הבהיר, כי העסקאות נעשו בעל פה. אולם, צפוי היה, כי ימצא תיעוד כלשהו על הזמנת סחורה, מחירים וכו'.

◆ המערער לא השכיל להציג ראיה על תשלומים כלשהם ששילם לג.נ.ה.ג.נ. לגרסת המערער הוא קיבל עבור הסחורה שיקים מחברת נ.מ.א. מתכות ואותם הסב לניסים גלאם או לחברה או שלעיתים פדה את השיקים במזומן ומסר את המזומנים לניסים גלאם. אין שום ראיה על הסבת שיקים כלשהם לג.נ.ה.ג.נ. ובבדיקה שערך המשיב בבנק דיסקונט התברר, כי כל השיקים נפדו במזומן. מדובר בהמחאות על סכומים גבוהים של מאות אלפי שקלים. לא סביר שהעברת מזומנים בסכומים כה גבוהים נעשתה ללא כל רישום. המערער עצמו אישר, כי לא קיבל כל קבלה על התשלומים. לגרסה, כאילו ניסים גלאם חתום על ספחי חלק מהשיקים כראיה לאישור קבלת הכספים, לא הובאה כל ראיה. לגרסת המערער, כל הסחורה הועברה ישירות לחצרי חברת נ.מ.א. מתכות. המערער לא המציא ולו תעודת משלוח אחת על שמו. מכל אלו, מתחייבת המסקנה, כי חברת ג.נ.ה.ג.נ. לא סחרה עם המערער בתקופה הרלבנטית. המערער לא הביא הסכמי רכישה, מסמכים על העברת תשלומים לג.נ.ה.ג.נ. או כל מסמך אחר המעיד כי ג.נ.ה.ג.נ. מכרה מתכות למערער. ניתן לקבוע, כי המערער נכשל בהוכחת זהות העוסק עמו ביצע את העסקאות ולא הוכיח, כי רכש תשלומים כלשהם מג.נ.ה.ג.נ. די בכך, כדי לקבוע, כי ניכוי מס התשלומים נעשה שלא כדין. למסקנה דומה ניתן להגיע, אם נבחן את זהות הצד האחר לעסקה, דהיינו את זהות רוכש התשלומים. אין כל ראיה על הסכם כלשהו בין המערער לנ.מ.א. מתכות ו/או ראיות על קביעת מחירים, הזמנות, כמויות וכו'. לא סביר שאדם שעובד כשכיר ימכור למעבידו נכסים מבלי שהדבר מוסדר ביחסי העבודה ביניהם. לפיכך המערער לא שיכנע, כי חברת ג.נ.ה.ג.נ. היא זו שמכרה את המתכות נשוא החשבוניות שבמחלוקת ולא שיכנע, כי הוא באופן אישי רכש את המתכות. על כן, מתחייבת המסקנה, כי המערער לא היה רשאי לנכות את מס התשלומים. המערער סבור, כי לא ניתן לשלול ממנו את הזכות לניכוי מבלי לבטל את חיובו במס העסקאות. על כך, ניתן להשיב, כי אין כל מניעה שעוסק ימכור מוצרים ויחויב בתשלום מס עסקאות מבלי שתהיה לו אפשרות לנכות את מס התשלומים ששילם, שהרי תנאי לניכוי הוא, כי החשבונית הוצאה כדין.

תוצאה :

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 8.1.2013

ב"כ המערער: עו"ד ר' פלר ואח'

ב"כ המשיב: עו"ד גלייטמן מפרקליטות מחוז חיפה

◆ המערער רשום במע"מ כעוסק במסחר במתכות. בתקופה הרלבנטית הועסק המערער כשכיר בחברת נ.מ.א. מתכות בע"מ, חברה בשליטתו ובניהולו של מר מועין נעימה. המערער טוען, כי במקביל לעבודתו כשכיר בחברת נ.מ.א. הוא עסק גם באופן אישי בסחר במתכות. את המתכות נהג לרכוש **מפנחס גלאם ז"ל ובנו ניסים גלאם** באופן אישי. בשלב מאוחר יותר, החלו הנ"ל לפעול באמצעות חברה. בתקופה הרלבנטית רכש את המתכות ממר ניסים גלאם, אשר פעל באמצעות חברת ג.נ.ה.ג.נ. מסחר כללי בע"מ. את המתכות מכר לחברת נ.מ.א. וחלק קטן גם לסוחר מתכות אחרים. במסגרת הליכי החקירה נתקרו גם עסקאותיו של המערער ונערכה ביקורת לספרי. בסיומה, הגיע המשיב למסקנה, כי המערער לא ביצע כל עסקאות עם ג.נ.ה.ג.נ., אלא שימש כאיש ביניים בין ניסים גלאם לבני משפחת נעימה ושתפקידו היה להסוות את הקשר ביניהם. בעקבות מסקנתו, כי המערער לא רכש את המתכות מג.נ.ה.ג.נ. קבע המשיב, כי המערער לא היה זכאי לנכות את התשלומים. בהתאם, הוציא למערער שומת תשלומים לתקופה שמיום 1.11.04 ועד 13.12.05. בשומה נדרש המערער לשלם סך של 10,087,988 ש"ח.

◆ המערער טען, כי ביצע את כל העסקאות נשוא השומה. לטענתו, הכיר את פנחס גלאם ז"ל וניסים גלאם עת פעלו כיחידים, לאחר מכן, באמצעות החברה ג.נ.ה.ג.נ., בטרם ביצע עסקאות עם החברה, קיבל מסמכים המעידים על רישומה כעוסק ועל ניהול הספרים על ידה. בנסיבות אלו, טוען המערער, כי לא נפל כל פסול בניכוי מס התשלומים בחשבוניות שהוצאו לו על ידי ג.נ.ה.ג.נ. בסיכומיו מוסיף המערער וטוען, כי הממצאים הכלולים בהכרעת הדין בתיק 8292/06 בעניינו של ניסים גלאם, משתיקים את המשיב מלכפור באמיתותן של העסקאות. עוד טוען הוא, כי המשיב מנוע מלטעון טיעונים סותרים בהליכים השונים. **הואיל, ובתיק 8292/06 נטען, כי מר ניסים גלאם מכר מתכות למערער, די בכך כדי להכשיר את ניכוי מס התשלומים.** המערער מוסיף וטוען, כי חלק מהמסמכים שנתפסו לא הוצגו לעיונו ונעלמו מתיק החקירה. בשל כך, נמנע ממנו להמציא ראיות להוכחת ביצוע העסקאות.

◆ המשיב מנגד טען, כי אינו יודע בדיוק את טיב העסקאות שבוצעו בין ניסים גלאם, המערער ומועין נעימה. עם זאת, לדעתו, די בחומר הראיות כדי לקבוע, כי בין המערער לחברת ג.נ.ה.ג.נ. לא נקשרה כל עסקה. המשיב סבור גם, כי המערער לא הוכיח, כי פעל באופן סביר לוודא את אמיתות החשבוניות ואת זהות העוסק עמו התקשר, ועל כן, לא היה זכאי לנכות את מס התשלומים בחשבוניות של ג.נ.ה.ג.נ.

בית המשפט המחוזי בחיפה - כב' הש' רון סוקול:

◆ ביהמ"ש קבע, כי לא הובאה שום ראיה המצביעה על זיקה כלשהי של חברת ג.נ.ה.ג.נ. לסחורה שנמכרה על פי הנטען למערער. אין שמץ ראיה, כי חברת ג.נ.ה.ג.נ.

אין זכות "ערר" על קנס מנהלי קצוב
עש"א 53759-10-12 חיימוב ואח' נ' מדינת ישראל
אמיר אבו ראזק, (משפטן)

משידוע, כי אין לדון בערר על החלטתו של פקיד שומה להטיל קנס מינהלי בהתאם לחוק עבירות מנהליות בלא שתוקנה לבית משפט זה סמכות לעשות כן, יש לבחון האם במקרה דנן יש בחוק מקור סמכות כנדרש. ♦ כמבואר להלן, ככל שהדברים נוגעים להשגה על קנס קצוב, התשובה היא בשלילה. משהוטל הקנס המנהלי, קבועות לנקנס הדרכים להשיג על הקנסות. במקרה של קנס קצוב, כמו במקרה הנתון, המתווה להשגה על החלטה להטיל קנס מינהלי קצוב אינו בדרך ערר. החוק קובע, כי הנקנס המבקש לחלוק על הטלת הקנס רשאי, בתוך 30 ימים מהודעת הקנס, לפעול באחת משתי דרכים: לבקש להישפט, שאז רשאי תובע להגיש עליו כתב אישום (סעיפים 8, 13 ו-14 לחוק); או להגיש הודעה לביטול הקנס (סעיף 8א לחוק). במקרה של בקשה לביטול קנס (ככל שהוגשה במועד) הרי שהתובע המוסמך ייתן החלטה מנומקת בתוך זמן סביר בנסיבות העניין וימציא את החלטתו כאמור לפונה (סעיף 8א(ב) לחוק). עצם הגשת הבקשה לביטול הקנס אינה מעכבת את מועד תשלום הקנס (סעיף 8א(ד) לחוק). המבקש להשיג על החלטה להטיל עליו קנס מינהלי קצוב יכול לבקש להישפט, או לבקש את ביטול הקנס ואם בקשתו נדחתה – לבקש להישפט. שני הנתביים חד הם: נתיב "ברירת משפט", שבו הנקנס מתגונן בפני האישום, ככל שהוחלט להגישו עליו. בהיעדר הוראה מפורשת בדיון, נתיב הערר אינו פתוח לפני מי שנקנס קנס מינהלי קצוב. בית משפט זה מוסמך לדון בערר על קנס בלתי קצוב, ומוסמך הוא לדון בכתב אישום שהוגש נגד הנקנס המשיג על חיובו, ובמסגרת זו – לדון גם בשאלה האם נכון היה להטיל את הקנס אם לאו. בית משפט זה אינו מוסמך לדון בעתירות נגד הרשות המנהלית, שעניינן דרך הפעלת שיקול דעתה של הרשות, ואשר לפי הצהרת העותר עצמו אין להן כל קשר למתווה הדיוני המקנה לבית משפט זה סמכות מכוח חוק עבירות מנהליות. מכאן, שכל שקיים טריבונול שיפוטי כלשהו היכול לדון בטענות מעין אלה של העוררים, הרי זהו בית המשפט העליון, בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק (יצוין כי חוק העבירות המנהליות אינו נמנה עם החוקים שבהם בית המשפט לעניינים מנהליים מוסמך לעסוק). נוכח כל האמור לעיל, ה"ערר" נדחה, בהיעדר סמכות עניינית לדון בו.

♦ הערה: המשיב לא נדרש להגיב על הערר.

תוצאה:

♦ ה"ערר" נדחה.

ניתן ביום: 7.1.2013
ב"כ הצדדים: לא צוין

♦ מדובר בבעלים של חברה, אשר דוחותיהם לשנים 2007 ו-2008 לא הוגשו במועד, ולכן הוגש נגדם ונגד החברה כתב אישום בגין עבירה של אי הגשת דו"חות במועד, זאת על פי סעיף 216(4) לפקודה. הומר כתב האישום בראשית שנת 2012 בקנס מינהלי, לפי חוק עבירות מנהליות. אז השיתה רשות המיסים על העוררים קנס מינהלי גם בגין אי-הגשת דו"חות לשנים 2009 ו-2010, בסכומים של כ-25 עד 30 אלף ש"ח על כל אחד מהם. העוררים, לדבריהם, הופתעו. האיחור בהגשת הדו"חות לשנים 2009 ו-2010 קשור לטענתם באיחור בהגשת הדו"חות הקודמים. הם סברו שבתשלום הקנס בגין האיחורים בהגשת הדו"חות הקודמים נסתיימה הלקאתם, והם לא ייאלצו לסבול עיצומים נוספים מידי רשות המיסים – אך הם התבדו. מכאן ה"ערר" (שכן לא קיים הליך כזה). הערר עצמו הוגש כאשר הוא דל בנתונים. כל שצורפו אליו הם כתב האישום ביחס לשנים 2007 ו-2008, והחלטה על המרת כתב האישום בקנסות. אין בו זכר להודעות על הקנסות שקיבלו, עיתויין, השגות שהוגשו עליהם או החלטות ביחס אליהם. אין הבהרה האם מדובר ב"קנס קצוב" או "בלתי קצוב" כהגדרתו בחוק עבירות מנהליות, נתון בעל חשיבות מכרעת להליך. ממקרא הערר אין גם דרך לדעת על שום מה ובאיזה מתווה דיוני הוגש אותו "ערר", ומניין שואב בית המשפט סמכות לדון ב"ערר". על רקע האמור, וכיוון שאפשרות לדון בהליך טרם שהתחווה סמכותו של בית המשפט לעשות כן – אין, הורה כבוד השופט אריאל צימרמן ביום 30.10.12 לעוררים להשלים את מסמכיהם ולמסור הבהרות בעניינים האמורים, בתוך שבוע ימים. מסמכים חלקיים והבהרות לאקוניות נמסרו לבסוף רק בחלוף למעלה מחודש.

♦ לטענת העוררים, אין הם מעוניינים בהליך ההשגה והבקשה להישפט הקבועים בחוק עבירות מנהליות, כי אם בתקיפה של עצם שיקול הדעת של פקיד השומה בהשתתף הקנסות. העוררים טוענים אף כי פנו בעתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהליים בעניין זה – אף שאין זכר לעתירה מעין זו (שבית המשפט לעניינים מנהליים ממילא אינו מוסמך לדון בה), ודומה כי הכוונה היא שה"ערר" הנוכחי הוא ההליך שהעוררים יזמו על מנת לתקוף את שיקול דעתו של פקיד השומה.

בית המשפט השלום בתל אביב-יפו בפני כב' השופט אריאל צימרמן:

♦ זכות הערעור אינה זכות טבעית, כי אם הסדר שלטוני-משפטי: על מנת שתתקיים זכות ערעור, על המחוקק להקנות לטריבונול שיפוטי את הסמכות לדון בערעור. כלל זה נכון הן ביחס להליכי "ערעור" רגילים, הן ביחס להליכי תקיפה מעין-ערעורים אנכיים מקבילים, ובהם – הערר.

הרשעה תקדימית - בהתאחדות לכדורגל

ביום 6.1.12 גזר בימ"ש השלום בת"א, כב' השופט לימור מרגולין יחידי, את דינו של אבשלום נוראל וחברת מובילי דרוו ושות', אשר הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של העלמת הכנסות בסך של כ- 700,000 ש. עפ"י כתב האישום המתוקן, כללו הנאשמים בהנהלת החשבונות של מובילי דרוו משכורות לאנשים שלא הועסקו ע"י מובילי דרוו אלא על ידי קבוצת הכדורגל הפועל נצרת עילית שנוריאל היה מנהלה. בית המשפט גזר על נוראל 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 800 אלף ש. על החברה נגזר קנס בסך 400 אלף ש. בנוסף, אבשלום נוראל הורשע בקבלת דבר במרמה - בכך שדיווח לבקרה התקציבית על תקציב קבוצת הכדורגל מבלי לכלול דיווח נוסף בסך של 893,936 ש שהיווה חלק מהתקציב. כפועל יוצא מכך, נוראל נדרש להעמיד ערבויות בגובה התקציב המוצהר ולא בגובה התקציב המועדון בפועל. נוראל הודה במסגרת הסדר הטיעון, כי במעשים אלה קיבל במרמה את הנחת דעתה של הבקרה התקציבית בכל הנוגע לערבויות שהעמיד לטובת הקבוצה. התביעה נוהלה על ידי עו"ד ליאת מנור מפרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה. ביהמ"ש ציין, כי שיקול בענישה "המתונה" הינו העובדה שמדובר בהרשעה חדשנית, שכן עד כה, עניינים אלה נדונו רק בבית הדין המשמעתי של הבקרה התקציבית.

קנס שיא ל - HSBC (נגמרו "המשחקים")

ביום 11.12.2012 פורסם על ידי משרד המשפטים האמריקאי כי קבוצת האחזקות HSBC, שמרכזת בלונדון, והחטיבה של הקבוצה בארה"ב הסכימו לשלם קנס שיא של 1.256 מיליארד דולר (!) כחלק מ"הסכם ביטול העמדה לדיון" (DPA). הקבוצה הואשמה, בין היתר, בעבירות לפי חוק ה-BSA, בכך שלא הפעילה תכנית אפקטיבית למאבק בהלבנת הון ולא ביצעה בדיקות זיהוי נדרשות. בנוסף, הסכימה HSBC גם לשלם קנס אזרחי בגובה 665 מיליון דולר. במסגרת ההסכם, התחייבה HSBC לאמץ חובות ציות מוגברות לעניין המאבק בהלבנת הון וכן לערוך שינויים מבניים בפעילויות הגלובליות שלה על מנת למנוע הישנות של ההתנהלות שהובילה להליך הנוכחי.

27 חודשי מאסר בגין הפעלת אתר הימורים

בימ"ש השלום בראשון לציון, כב' השופט רפי ארניה, גזר ביום 13.1.13, על אברהם שאולי, בעלים ומנהל של אתר הימורים באינטרנט, 27 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי בסך של 300 אלף ש. שאולי פעל בשנים 2007 - 2009 והורשע על פי הודאתו בעבירות של איסור הגרלות והימורים ואיסור פעולה ברכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון ועבירות לפי פקודת מס הכנסה. שאולי הורשע במסגרת הסדר טיעון בכך שהפעיל, יחד עם אחרים, במשך שנים, אתר הימורים באינטרנט שאפשר למהמרים רבים ברחבי הארץ, להמר בענפי ספורט רבים על משחקים שהתקיימו בישראל וברחבי העולם. באתר ההימורים של שאולי הימרו מאות ישראלים בהיקף של עשרות מיליוני ש. מנגנון גביית הכסף התבצע באמצעות שליחים ובמזומן וללא שימוש במערכת הבנקאית הגליטימית, לשם הסוואת הפעילות הפלילית הכרוכה בהפעלת אתר ההימורים. במסגרת הסדר הטיעון חולט גם סכום של 30 אלף ש שנתפס אצלו. ביהמ"ש ציין, כי: "אין ספק כי עונש המאסר אשר הוסכם כי יוטל על הנאשם הינו עונש מאסר כבד ואולם הוא עולה בקנה אחד עם דרישתו המחמירה של ביהמ"ש העליון להטיל על הנאשמים בעבירות מעין אלה עונש מאסר ממשי ומהותי".

החקירה נערכה בשיתוף פעולה של להב 433 ומשרד חקירות מס הכנסה ירושלים והדרום ברשות המסים. התיק נוהל ע"י עו"ד תובל דורי וד"ר מאור אבן-חן מהמחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה.

דייל ניסה להבריח "זמן אויר"

בימ"ש השלום ברמלה, כב' השופט זכריה ימיני, שיחרר ביום 14.1.13 תחת מגבלות את רמי בר, דייל בחברת דלתא אייר ליינס, החשוד בהברחת סמארטפונים ומחשב. החשוד, אזרח ישראלי המתגורר בניו יורק ונושא גם דרכון אמריקאי, משמש דייל בחברה ומגיע לארץ בתדירות גבוהה. כמצוין בבקשת המעצר, בעת חזרה מטיסה, בה שימש כאיש צוות, ניסה החשוד לעבור במסלול הירוק כשברשותו נמצאו 111 טלפונים ניידים מסוג אייפון 5, 4 טלפונים ניידים מסוג LG ומחשב נייד מסוג אפל, עליהם לא הצהיר למכס, שכן רצה למכור אותם בשוק המקומי. שווי הטובין שנתפסו נאמד ב- 465,000 ש, והמסים החלים עליהם בסך של כ- 150,000 ש.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.